



'Je moet van de jeugd houden'

Flip Fluitman altijd "fluitend" naar school

Flip Fluitman verlaat na 47 jaar Wijk aan Zee met pijn in het hart. Hij gaat de "boel op stelten zetten" in Lommerlust. Volle klassen van 40 leerlingen zette hij gemakkelijk naar zijn hand en zelfs met deugnieten in de klas kon hij goed overweg, dus ging hij altijd "fluitend" naar school. Eigenlijk was zijn naam Adriaan, Flip was zijn schuilnaam overgehouden aan het verzet in de oorlog. Zijn oorlogstrauma maakte in 1971 een voortijdig einde aan zijn schoolcarrière op de Heilig Hartschool.

Dia's en fotoboeken vol getuigen van zijn liefde voor de natuur. Hij ging dan ook graag met de kinderen de duinen in onder begeleiding van boswachter Van Amersfoort, want 'die jongelui hebben geen idee wat de natuur voor waarde heeft'. Ook de zanglessen waren zijn lust en zijn leven. 'Natuurlijk waren er ook deugnieten in de klas, dan moest je op je tellen passen hoor!', vertelt hij. 'Maar je hebt niks aan ruzie, je moet gewoon van de jeugd houden, we zijn immers allemaal met hetzelfde sop overgoten. Het lesgeven zit je gewoon in het bloed.' Flip kwam niet voor niets uit een familie van onderwijzers, zijn vader werd als hoofdonderwijzer zelfs "de Paus van Enkhuizen" genoemd. Trots vertelt hij dat hij op een keer in de gang twee jongens verheugd tegen elkaar hoorde zeggen: 'Morgen hebben we Meester Fluitman!' Ook waren er genoeg vrijwilligers om op de woensdagmiddag kranten op te halen voor het blindeninstituut.

Sophie en Adriaan Fluitman verhuisden in 1956 van Beverwijk naar de nieuw gebouwde huizen aan de Stetweg in Wijk aan Zee, daar groeiden de 8 kinderen op, die hij bijna allemaal zelf in de klas kreeg.

Zoon Joost vertelt dat zijn vader altijd bang was hem voor te trekken, waardoor hij juist vaak overgeslagen werd als er leuke karweitjes te vergeven waren. 'Maar dat vond ik niet erg hoor', zegt Joost. 'Pa zei altijd: 'Ze mogen wel over me lopen, als ze maar niet stampen.' En zoiets heb ik zelf ook.' Dochter Alice was ouder en heeft nog wel van de zanglessen van haar vader genoten. Na 10 jaar lesgeven in Wijk aan Zee moest vader Fluitman vanwege zijn oorlogstrauma zijn schoolcarrière voortijdig beëindigen en ging in de VUT. Vaak nog moest hij horen: 'Wanneer komt u weer?' Dat vond hij best moeilijk. Nu op zijn 89e jaar wordt het tijd om zijn leeftijdgenoten in Lommerlust gezelschap te gaan houden. 'We gaan er de boel op stelten zetten!', zegt hij olijf, hoewel het afscheid van Wijk aan Zee hem zwaar valt.

Greet Cudovan

Flip Fluitman is een week na de verhuizing naar Lommerlust overleden. Wij wensen zijn vrouw en kinderen veel sterkte met de verwerking van hun verlies. Dat dit interview een bijdrage moge zijn aan een waardig afscheid van Wijk aan Zee en alle kinderen aan wie hij les gegeven heeft.

De Wijck in andere handen

Na 50 jaar door dezelfde familie te zijn gerund, gaat hotel De Wijck zijn deuren sluiten. Het hotel is verkocht aan Jos Nagel. De sluiting valt Paul Meiland zwaar, hij is in het hotel opgegroeid. 'We hebben het met pijn in het hart moeten verkopen.' De Wijck is het laatste hotel in Wijk aan Zee dat nog niet failliet is gegaan, gesloopt of verkocht. Met de verkoop is de familie Meiland lange tijd bezig geweest, het is een groot pand en het gaat om veel geld, dat raak je niet zo makkelijk kwijt. Gegadigden zagen er op het laatste moment vaak van af. Dat de keuze uiteindelijk op Nagel is gevallen vinden sommigen onbegrijpelijk. Nagel staat in het dorp bekend als iemand die panden opkoopt en daar Polen in huisvest. Omwonenden van het hotel vrezden overlast. Meiland begrijpt de kritiek best, maar vindt ook dat mensen soms wat te gemakkelijk oordelen. 'Ze vergeten dat wij 50 jaar

een leuk hotel gerund hebben, maar ook, zij kunnen ze niet in mijn portemonnaie kijken. Ik had het ook liever anders gewild', zegt Meiland. 'Je wilt toch graag dat je hotel in goede handen komt, maar die garantie heb je nooit. Het is de verantwoordelijkheid van de koper om er iets goeds van te maken en als er buitenlandse werknemers inkomen een goed beleid te voeren. Dus spelregels opstellen, want je moet je als buitenlandse gast gewoon gedragen, en een leuk buurtfeest geven om meer onderling begrip te kweken. Ik heb zelf ook altijd veel buitenlandse werknemers in mijn hotel gehad, ook Polen, en dat ging goed. Dus omwonenden moeten niet bij voorbaat al bang zijn voor overlast.' Meiland weet nog niet wat hij hierna gaat doen. 'Eerst moet het allemaal even bezinken.'

Marjan Procee

Jutterboek praktisch uitverkocht

De Beverwijkse boekhandel heeft nog twee boekjes in de verkoop, maar verder is de gehele oplage van het jubileumboek "Wijk aan Zee's verhalen" uitverkocht. Het kostte behoorlijk wat energie om het boek te maken maar toen het klaar was zijn er eigenlijk alleen maar leuke en positieve reacties ontvangen. Hier zijn de maaksters erg blij mee. Dank aan alle kopers maar ook aan de winkeliers (Primera, VVV, KOP van WaZ, Tastoe, Spar, Molenaar en de Beverwijkse Boekhandel) Zij maakten het succes medemogelijk. Het boek wordt niet herdrukt.

Greet Cudovan en Marjan Procee

"ParaZeetamolletje" van ASO in Café de Zon

Op zaterdag 6 oktober speelt het Alkmaars Straatorkest in Café de Zon hun programma "Het leven is geen ParaZeetamolletje". Ze hebben dit muziekprogramma in een theatrale omlijsting vrijwel geheel zelf geschreven. Het ASO bestaat uit 25 zangers en zangeressen, van wie er 12 ook voor de muziek zorgen. Hun liederen zijn gemaakt op allerlei gebeurtenissen die hen het afgelopen jaar hebben bezig gehouden.

Verlammend (para), stijgend(zee) en diepgravend(molletje): dat zou het motto kunnen zijn, dit alles samengebond in een klein pijndepnd pilletje. Maar zo diepgravend is het ASO nou net weer niet. Het radio-nieuws vat de hele wereld in een kort overzicht samen. Eigenlijk zit iedereen die paar minuten alleen maar te wachten op het weer "wordt het vandaag een mooie stranddag?" en het verkeer "kunnen we er wel komen?". In Café de Zon wordt het antwoord duidelijk.

Ertussendoor wordt Robert Long herdacht, worden de eerst 100 dagen van het kabinet gevierd, komen de pensioenbeleggers langs en is het publiek getuige van een dramatische snelwegliefde. Een verder natuurlijk veel zee en strand.

Een strand waar de windmolens aan de horizon staan, waar sommige bootjes aankomen en andere juist wegvaren en waar de Rode Kruispost goede zaken doet.

Ook een strand dat dreigt te verdwijnen, maar geen nood: De plannen voor een veel mooier en groter nieuw strand zijn in de maak!

"Het Leven is geen ParaZeetamolletje" begint op 6 oktober om 20.30 uur. De kaarten kosten €5



Van de redactie

Meester Flip Fluitman heeft voorgoed afscheid genomen. Twee weken na het interview, waarin hij optimistisch vertelde "Lommerlust op stelten te gaan zetten", is hij helaas overleden. Zijn verhaal is een mooi afscheid van een beminlijke man, die in de herinnering van vele oud-leerlingen zal blijven voortleven.

In deze Jutter de eerste aflevering van onze nieuwe rubriek "Van de straat", waarin De Relweg centraal staat. Wil je ook iets over jouw straat kwijt? Geef je dan op als gastschrijver! De kinderen gingen je alvast voor en geven in Kinderen schrijven hun visie op hun leefomgeving. Voor de Van Ogtropweg gaat er ook één en ander veranderen nu de verkoop van Hotel de Wijck rond is. Paul Meiland vertelt over het hoe en waarom.

Ik sla de komende drie maanden andere wegen in en laat Marjan even alleen de Wijk aan Zeese perikelen verslaan. Joke Faas en Linda Hienkens gaan haar daarin bijstaan. Maar eerst nog het ASO optreden in Café de Zon. Dat kan niet gemist worden.

Tot in januari 2008!

Jutterproject over straten

'Van de straat' is een nieuwe rubriek in de Jutter. We vragen gastschrijvers hun eigen straat in Wijk aan Zee onder de loep te nemen. Wie wonen er, wat speelt er, zijn er buurtactiviteiten, wat zijn de min- en pluspunten, wanneer is de straat ontstaan? Kortom, beschrijf in max. 600 woorden het karakteristieke van jouw eigen straat. Heb je zin om mee te doen? Meld je dan, alleen of samen, aan bij de redactie van de Jutter via jutter@zonnet.nl

De volgende personen doen al mee aan het Jutter-stratenproject:

Linda Hienkens (St. Odulfstraat),
Nora van der Zwet (Dorpsduinen),
Irene Gerlofsma (2e deel B. Rothestraat),
Dennis Krassenburg (Zeestraat),
Margriet Verheijden (Zeecroft)
Jan Aardenburg (Verlengde Voorstraat),
René Jongen (Neeltje Snijdershof),
Elli Bodewes (Hogeweg),
José Oostendorf (Boothuisplein),
Aart Hiemstra (Meeuwenweg) en
Greet Cudovan (Relweg)

Marjan Procee

Een kijkje bij Heliomare

Open dag en reünie op 6 oktober

Heliomare wil iedereen graag een kijkje achter de schermen geven. Hoe ziet een klas van de mytyschool eruit? Welke activiteiten kun je doen bij een activiteitscentrum van Heliomare? Hoe is het voor jongeren om begeleid zelfstandig te wonen? Op deze vragen kunt u een antwoord krijgen als u op zaterdag 6 oktober tussen 10.00 - 15.00 uur één van onze locaties bezoekt.

Reünie

De open dag is natuurlijk een uitgelezen moment voor oud-medewerkers en oud-clënten/patiënten/leerlingen om te kijken hoe Heliomare in de loop der jaren is veranderd.

Voor iedereen die een band met Heliomare heeft als (oud)medewerker of (oud) patiënt-/cliënt of (oud)leerling is het op 6 oktober dé gelegenheid om bij te praten.

Maak anderen attent op de reünie. Hoe meer zielen, hoe meer vreugd.

Tijd: tussen 15.00 - 17.30 uur.